

Pósa Zoltán

AMEGTARTÓERŐ ÉS AZ ÖRÖK FÖLFEDEZŐ

PIERROT ÉS ARLECCHINO

Színes bohóc
az örök fölfedező

1. ARLECCHINO MONOLÓGJA

Piros, fehér, zöld, kék gúnyám és keszkenőm
Vörös pozsgás képem, duzzadó léterőm
Robbanó kacajom sebesen mindenkit
meghódít. Sokáig még sem tart meg senkit
A legjobb barátom világlátó tükör
Kozmikus összegző, bölcs lelke tündököl:
Pierrot, a fehér mindentudó bohóc
Szomorú arcától a néző, mint kanóc
A pokol tüzétől, nyomban lánggal lobog
De hát éntőlem is sok lányszív megdobog
Gyors győzelem hasznát könnyű elveszteni
Lázadó lelkemnek nehéz megtartani
Az Isteni Törvényt, a Szent Harmóniát
Még nem elég buzgón szolgálom a Hazát
Örök fölfedező, halogató vagyok
A földi idővel örök versenyt futok

2. FEHÉR BOHÓC

a megtartóerő
PIERROT VÁLASZA

Arcomra forró késéssel faragja
A vigyori halál fintorát az idő
Sápadt, viaszfehér bőröm pergamenjét
Holdfakó testemnek hófehér köntösét
Ráncok hálójával lassan televési
Hóka jelmezem is a halált igézi
Sírást és nevetést ügyesen vegyítő
Mosolyom mélyére mindenki
a saját képmását vetíti
Balgatag vadságát, szelíd bölcsességét
Az én varázserőm hatalmának hiszi
Látnoknak képzelnek, de csak tükör vagyok
Mégis mindenkinek életerőt adok
Harlequin barátom, örök fölfedező
Én, a fehér bohóc, a megtartóerő
Kettőnk nélkül csonka a létkomédia
Bármelyikünk hiányzik, szünetel Thália